

Arrest

nr. 351 108 van 31 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. OGER, loco advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Said Sadiq (Suleymaniyah, Noord-Irak, KAR). U maakte deel uit van een groep jongeren die burgers stimuleerden om te demonstreren tegen de overheid. In 2014 nam u een eerste maal deel aan demonstraties die uiteindelijk leidden tot beloftes vanuit de regering die niet werden ingelost. Daarom nam u in 2017 opnieuw deel aan vreedzame protesten en werd u gearresteerd. Gedurende tien dagen zat u gevangen en u kon uiteindelijk vrijkomen door het ondertekenen van een verklaring waarin u stelde niet meer te zullen deelnemen aan antiregering-betogingen. Omdat de situatie jaar na jaar verslechterde, werd er besloten nieuwe demonstraties te organiseren. In december 2020 activeerde u anderen om deel te nemen aan betogingen en u nam zelf ook deel. Toen een lid van de Koerdische Democratische Partij (KDP) één van uw vrienden aanviel, zou u samen met anderen uw vriend hebben trachten te verdedigen. U zou daarbij hard zijn

geslagen en opnieuw zijn gearresteerd. U werd verhoord en uw gsm werd in beslag genomen waarbij informatie aangaande de dader(s) van het geweld jegens het KDP-lid werd gezocht. De familieleden van het KDP-lid zouden naar het politiebureau zijn gegaan om te eisen dat de daders voor de rechtbank zouden worden gebracht, indien niet zouden zij het heft in eigen handen nemen. Na herhaaldelijke verhoren en onder druk te zijn gezet, kon u naar aanleiding van de letsels (o.a. een oogletsel) die u had opgelopen tijdens uw arrestatie en de medische gevolgen ervan, op borg vrijkomen. Daarna zou u door de politie zijn opgeroepen en zetten ze u onder druk om namen te noemen in de zaak rond het KDP-lid. Uw vader vond het beter dat u het land zou verlaten. Zodoende verliet u op 23 augustus 2021 Irak via de grensovergang met Turkije. Vanuit Turkije reisde u verder naar Griekenland, Italië, Frankrijk en België waar u op 27 oktober 2021 bent aangekomen. Op 4 november 2021 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek uit Irak zou uw vader verschillende keren door de autoriteiten zijn lastiggevallen.

Ter staving van uw relaas legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, rijbewijs, een kopie van uw nationaliteitsbewijs, een video-opname, verschillende foto's van de betogingen, een Facebook bericht en enkele medische attesten.

Op 30 juni 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). U legde ter zitting wel enkele bijkomende stukken neer, meer bepaald een bevestiging van de 'Kurdistan Student Organisation' (KSO) dat u betrokken was bij betogingen en hiervoor vervolgd wordt door de Iraakse autoriteiten, twee berichten aan KSO in verband met uw gevraagde aanmelding bij het politiebureau (d.d. 8/5/2022 en 7/6/2022) en een document van de rechtbank i.v.m. uw opsporing en vervolging (d.d. 25/5/2022). De RvV volgde de beslissing van het CGVS en weigerde u eveneens de vluchtelingenstatus alsook de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest van 15 december 2022. U ging niet in cassatieberoep.

U verliet België niet en diende op 17 januari 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U bleef bij uw eerdere verklaringen met betrekking tot uw vrees voor aanhouding en opsluiting door de Koerdische autoriteiten. Uw vader zou eveneens op de vlucht zijn geweest. Hij moest immers borg staan voor uw vrijlating en nadat u het land had verlaten, kwamen de autoriteiten verschillende keren bij uw familie langs. U sprak over enkele videofragmenten in verband met betogingen tegen de Koerdische autoriteiten in Irak in 2020 waaraan uw moeder zou hebben deelgenomen. U beweerde tevens contact te hebben met activisten in Zweden en Brussel en zelf ook activist te zijn op Facebook. U zou die activisten vragen om steunbrieven maar er werden geen van deze stukken aan uw dossier toegevoegd.

Op 28 maart 2023 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U verliet België naar eigen zeggen niet en diende op 19 april 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in. U bleef bij uw eerdere verklaringen met betrekking tot uw vrees voor vervolging door de Koerdische autoriteiten omwille van uw activisme en protesten.

Ter ondersteuning van uw derde verzoek legde u volgende documenten voor: een kopie van een steunbrief van de organisatie TEDVA, een kopie van een steunbrief van de 'New Generation Movement' (NMO), twee medische documenten en een SD-kaart met videobeelden en foto's van uw deelname aan betogingen.

Op 16 augustus 2023 verklaarde het CGVS uw derde verzoek niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U verliet België naar eigen zeggen niet en diende op 1 september 2023 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U benadrukte dat uw problemen nog steeds van toepassing waren en dat uw advocaat dit bevestigde. U legde volgende documenten neer: een brief van een advocatenkantoor ('Sovereignty Law Company') waarin geschreven staat dat ze u bijstonden in 2020 in een zaak waarin u onschuldig was (dd. 21 augustus 2023) en een steunbrief van de organisatie '17Shubat for Human Rights' (dd. 7 september 2023).

Het CGVS besloot op 30 november 2023 tot de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek. U tekende hiertegen op 18 december 2023 beroep aan bij de RvV die dat beroep op 7 juni 2024 verwierp.

U bleef in België en verzocht op 13 juni 2024 een vijfde keer om asiel. U gaf aan dat u geen nieuwe elementen noch nieuwe documenten kon aanbrengen, dat u alles al had gezegd. U stelde dat er vele getuigen zijn van uw problemen en dat personen met gelijkaardige problemen zoals u wel werden erkend als vluchteling en u niet. U verwees naar een bezoek van de president aan Koerdistan op 30 juli 2024, meer bepaald aan de stad Khormal, gelegen in uw regio van herkomst. De jongeren die met hem probeerden te praten, werden aangevallen door zijn lijfwachten. Dit was volgens u het bewijs dat uw probleem er nog

bestaande was. De Nederlandse regering zou ook de Koerdische regering hebben bekritiseerd omwille van hun gedrag tegenover vrije meningsuiting. Bij terugkeer zou u aldus opnieuw problemen krijgen met de Koerdische overheid, de politie en de Asayisch. Ze vielen uw familie lastig. Uw vader zou indertijd voor u borg hebben gestaan, maar omdat men hem bleef lastig vallen, was hij eind 2021 naar Iran gegaan. Daar werd hij ziek, en was hij vervolgens in maart 2024 naar India gereisd waar hij werd geopereerd.

Op 11 september 2024 verklaarde het CGVS ook uw vijfde verzoek niet ontvankelijk. Uw beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de RvV.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en verzocht op 23 juli 2025 een zesde maal om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties. U verklaart in het kader van uw zesde verzoek dat de autoriteiten nog steeds naar u op zoek zijn. U verklaart dat uw zus A. in maart 2025 overleed nadat ze zichzelf in brand stak na een ruzie met een leerkracht die banden had met de overheid. Toen uw familie een klacht wilde indienen zou de politie gezegd hebben dat ze nog steeds naar u op zoek zijn. Na de begrafenis van uw zus kwam de politie naar het huis van uw familie op zoek naar u omdat ze dachten dat u omwille van de begrafenis naar huis was teruggekeerd. U stelt eveneens dat uw zussen op de rechtbank ondervraagd werden over uw persoon.

Ter staving van uw zesde verzoek legt u een SD-kaart voor met, volgens uw verklaringen, videobeelden van het bezoek van de politie en twee documenten betreffende de ondervraging van uw zussen bij de rechtbank. Nazicht door het CGVS leert dat er ook foto's van een vrouw met brandwonden in het ziekenhuis op de SD kaart staan.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Uit de door u voorgelegde stukken was immers gebleken dat u een hersenletsel opliep.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werden u genoeg pauzes en mogelijkheden aangeboden om uw wensen hieromtrent aan te halen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige, zesde, procedure.

Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband moet allereerst worden opgemerkt dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien u niet aannemelijk kon maken dat de Koerdische autoriteiten u werkelijk in het vizier hadden. Evenmin kon u aantonen een verhoogd risico te lopen om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in uw provincie van herkomst, Suleymaniyah. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevinding kon komen, staan duidelijk en afdoende vermeld in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. De RvV bekrachtigde vervolgens over de ganse lijn de beslissing en de argumentatie van het CGVS. U ging niet in cassatieberoep. De beslissing van de RvV geniet aldus kracht van gewijsde.

Uw tweede verzoek werd vervolgens niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS aangezien u geen bijkomende inhoudelijke verklaringen aflegde en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aanbracht die betrekking hadden op uw asielerzoek. U beperkte zich louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden had uiteengezet. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Uit uw verklaringen naar aanleiding van uw derde verzoek bleek dat u opnieuw teruggreep naar dezelfde elementen als deze aangehaald in het kader van uw voorgaande verzoeken, i.c. uw vrees voor vervolging door de Koerdische autoriteiten omwille van uw activisme. Om deze claim te staven legde u enkele nieuwe documenten voor. Deze documenten konden echter niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor het bekomen van internationale bescherming. De documenten van TEVDA, een Koerdisch persagentschap uit Brussel, en NGM, een politieke partij in Koerdistan, en de beelden op de SD kaart, ondersteunden in essentie louter uw claim dat u in Koerdistan een activist was en dat u daardoor in 2017 en 2020 problemen kende. Het CGVS herhaalde daarbij dat het feit dat u in Noord-Irak tot op zekere hoogte deelnam aan demonstraties, zoals zovelen in uw omgeving, op zich nooit in twijfel werd getrokken. Evenmin werden uw arrestaties in 2017 en 2020 in twijfel getrokken. U slaagde er echter niet in een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Deze stukken veranderden hier niets aan.

Bovendien kon er ernstig getwijfeld worden aan de bewijswaarde van de documenten van TEVDA en NGM. Het document van TEVDA, dat louter een kopie betrof, stond vol met schrijffouten. In het document van NGM werd dan weer aangegeven dat u een activist was en actief was voor de partij. U maakte hier echter nooit eerder melding van, integendeel, u ontkende in het kader van uw eerste en tweede verzoek lid te zijn van een bepaalde partij of groepering. In de wetenschap dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn, was de bewijswaarde van deze documenten aldus nihil. Uw derde verzoek werd dan ook niet ontvankelijk verklaard door het CGVS.

In het kader van uw vierde verzoek greep u terug naar dezelfde elementen als deze aangehaald in het kader van uw voorgaande verzoeken, i.c. uw vrees voor vervolging door de Koerdische autoriteiten omwille van uw activisme. U zei uitdrukkelijk dat uw problemen nog steeds van toepassing waren, uw advocaat had dit bevestigd.

Ter staving van uw verklaringen legde een steunbrief van de organisatie '17Shubat for Human Right's (dd. 7 september 2023) voor, alsook een steunbrief van het advocatenkantoor 'Sovereignty' ter bevestiging dat u in 2020 door hen werd bijgestaan en u onschuldig bent (dd. 21 augustus 2023).

Deze documenten konden echter niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor het bekomen van internationale bescherming. De steunbrief van de organisatie "17Shubat for Human Rights" (dd. 7 september 2023) alsook de steunbrief van het advocatenkantoor (dd. 21 augustus 2023), ondersteunden in essentie louter uw claim dat u in Koerdistan enig activisme had ontplooid en dat u daardoor in zekere mate problemen had gekend. Het CGVS wees nogmaals op de vaststelling dat uw verklaring dat u in Koerdistan tot op zekere hoogte had deelgenomen aan demonstraties, zoals velen in uw omgeving, op zich nooit in twijfel werd getrokken. Evenmin werden uw arrestaties in 2017 en 2020 in twijfel getrokken. U slaagde er echter niet in een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Deze stukken veranderen hier niets aan. Daarenboven diende te worden opgemerkt dat er ernstig getwijfeld kon worden aan de bewijswaarde van de door u neergelegde documenten gezien alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn. Het CGVS verwees naar de COI Focus Irak. Corruptie en documentenfraude van 20 mei 2021 (toegevoegd in uw administratief dossier). Uw vierde verzoek werd hierom niet ontvankelijk verklaard door het CGVS. Uw beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de RvV.

Uw vijfde verzoek werd eens te meer niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS aangezien u zich beperkte tot een herhaling van elementen die u in het verleden aanhaalde en die op geen enkel moment tot de conclusie konden leiden dat u nood had aan internationale bescherming. Een loutere herhaling veranderde hier niets aan. Verder haalde u enkel elementen aan die geen verband hielden met uw persoonlijke situatie en waaruit bijgevolg evenmin een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming in uw hoofde kon worden afgeleid. De RvV verwierp uw beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg staat de beoordeling van uw vorige verzoeken vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Wat de videobeelden betreft kan er enkel worden vastgesteld dat deze dateren van 4 maart 2025 en dat ze een wagen van een veiligheidsdienst tonen met leden van een veiligheidsdienst die een huis bezoeken en enkele mensen uit het huis spreken, niets meer en niets minder. Er kan geen enkel verband met uw persoon worden vastgesteld noch kan er uit deze beelden worden afgeleid om welke veiligheidsdienst het gaat, welk huis wordt bezocht, welke mensen er worden aangesproken, om welke redenen deze gebeurtenis plaatsvindt, ea. Bijgevolg kunnen deze beelden niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Dit geldt eveneens voor de documenten van de rechtbank op de SD-kaart. Allereerst moet er worden gewezen op het feit dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn en dat hun objectieve bewijswaarde bijgevolg nihil is. Bovendien betreffen het hier louter scans. Deze documenten dateren daarenboven van 19 november 2025 terwijl u onderhavig verzoek reeds indiende op 23 juli 2025.

Het CGVS ziet daarenboven niet in waarom de Koerdische autoriteiten jaren nadat u het land verliet, om welke reden dan ook, nog steeds op deze wijze naar u op zoek zou zijn.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat zowel het CGVS als de RvV herhaaldelijk konden vaststellen dat er ernstig getwijfeld moest worden aan de authenticiteit van de documenten die u in de loop van uw verschillende asielprocedures neerlegde.

Wat de dood van uw zus betreft en de documenten die u hieromtrent voorlegt moet worden vastgesteld dat er eens te meer geen verband met uw persoon kan worden vastgesteld, laat staan dat er kan worden geoordeeld dat deze elementen tot de conclusie kunnen leiden dat u nood zou hebben aan internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (ISIS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak: veiligheidssituatie van 29 Augustus 2025 (update)**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20250829.pdf ; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: security situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf) en de **EUAA COI Country Focus: Iraq van oktober 2025** beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_country_focus_20251001.pdf of <https://www.cgra.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal verschillend zijn. Deze regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleimaniya te worden beoordeeld.

De Autonome Regio Koerdistan (RAK) bestaat uit de provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, waarbij laatstgenoemde in mei 2025 officieel de 19e provincie van Irak werd, nadat zij zich had afgescheiden van de provincie Suleymaniyah. Desondanks blijven de bronnen die voor het opstellen van de bovengenoemde rapporten zijn gebruikt, Halabja als een integraal onderdeel van Suleymaniyah beschouwen. Bijgevolg hebben de volgende ontwikkelingen betrekking op zowel het gouvernement Suleymaniyah als Halabja, ook al wordt alleen de naam Suleymaniyah genoemd. In 2022 telde de provincie Suleymaniyah ongeveer 1.963.346 inwoners.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige eerste minister van Irak, Haider al-Abadi, de definitieve overwinning op IS aan. Sinds het verlies van zijn laatste grondgebied in Irak voert IS een weinig intensieve guerrillaoorlog die vooral gericht is tegen het Iraakse leger, de politie, de PMF en lokale vertegenwoordigers van de autoriteiten, die zelf "antiterrorismeoperaties" blijven uitvoeren. Volgens het laatste EUAA-rapport "Security Situation" vinden er in de provincies Anbar, Bagdad, Diyala, Kirkuk, Ninewa en Salah ad-Din veiligheidsincidenten plaats die verband houden met IS. De KAR als geheel wordt niet getroffen door aanvallen van IS.

In maart 2021 hebben de Koerdische en Iraakse regeringen na langdurige onderhandelingen een begrotingsakkoord bereikt waarin onder meer de verdeling van de olie-inkomsten wordt vastgelegd. Dit blijft echter een bron van spanning tussen de federale entiteit en de centrale overheid, zoals blijkt uit de regelmatige troepenbewegingen in augustus 2024 en juli 2025 rond het olieveld van Garmin. Ondanks deze spanning worden er regelmatig eenheden bestaande uit zowel peshmerga's als soldaten van de Iraakse centrale overheid in de regio ingezet.

In de onderzochte referentieperiode van 1 januari 2024 tot 1 augustus 2025 vond het overgrote deel van de veiligheidsincidenten plaats tussen de PKK en Turkije of de veiligheidstroepen van de KRG.

De Turkse strijdkrachten hebben aanvallen uitgevoerd, hoofdzakelijk vanuit de lucht, op PKK-doelwitten in de provincie, met name in de districten Sharbazher, Chamchamal, Panjwin en Pshdar. Droneaanvallen die werden toegeschreven aan Turkse strijdkrachten, troffen ook een konvooi van de Syrische Democratische Strijdkrachten (voornamelijk bestaande uit Syrische Koerden). Een andere, soortgelijke aanval trof het vliegveld van Arbat, waar leden van de YPG uit Syrië werden getraind, waarbij verschillende leden van de eliteveiligheidstroepen van de provincie werden gedood. In totaal voerde Turkije in 2023 naar schatting 420 aanvallen uit in de provincie. Turkse droneaanvallen troffen ook burgers, waaronder twee in het district Panjwin. Andere aanvallen, waarvan de daders niet met zekerheid konden worden geïdentificeerd, veroorzaakten ook burgerslachtoffers in hetzelfde district, alsook in het district Pshdar en in het Qandil-gebergte.

Na de aankondiging van de PKK in maart 2025 dat zij haar gewapende strijd zou beëindigen, kwamen in juli 2025 dertig PKK-strijders bijeen in de stad Suleymaniah om hun wapens symbolisch te vernietigen. Na deze ontwapenings- en vredesinspanningen zijn de Turkse aanvallen in de regio drastisch afgenomen en blijft de provincie Suleymaniah vandaag grotendeels gespaard van gevechten of aanvallen.

Iran voert soms aanvallen uit in de provincie, waarbij zowel leden van Iraakse als Iraanse Koerdische bewegingen het doelwit zijn. De provincie herbergt ook verschillende gewapende Iraanse Koerdische oppositiegroeperingen, waaronder de Shorshger en de Zahmatkeshan. In juni 2023 hebben er dodelijke gevechten plaatsgevonden tussen deze twee groeperingen als gevolg van de steeds grotere spanningen tussen hen.

In de hele provincie Souleymania vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van 1 januari 2024 tot 1 augustus 2025 bleef het aantal veiligheidsincidenten relatief laag. Het aantal incidenten met burgerslachtoffers en het aantal burgerslachtoffers zelf bleven laag.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2024 1.031.475 ontheemden. Sinds januari 2014 meldt de IOM 4.927.890 ontheemde Iraakse burgers die inmiddels zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Op 31 december 2024 telde de provincie Suleymaniah 112.710 ontheemden, waarmee het een van de provincies is met het grootste aantal ontheemden.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidstoestand in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

In de "country Guidance" van november 2024 wordt gesteld dat het willekeurig geweld in de provincie Suleimaniya een zodanig laag niveau heeft bereikt dat er over het algemeen geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 15(c) van de Kwalificatieverrichtlijn.

In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat er momenteel voor burgers in de provincie Suleimaniya geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict. Er bestaat momenteel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 4 Handvest EU

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (“Vluchtelingenconventie”)

- schending van artikel 57/5ter vreemdelingenwet

- schending van artikel 57/6/2 vreemdelingenwet

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht

- schending van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoeker onderbouwt dit middel als volgt:

“1. In beginsel bestaat er een recht van een verzoeker om internationale bescherming tot het verkrijgen van een persoonlijk onderhoud.

Artikel 57/5ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet stelt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

In bepaalde gevallen kan geen persoonlijk onderhoud plaatsvinden. De uitzonderingen op deze regel zijn opgenomen in artikel 57/5ter, §2 van de Vreemdelingenwet. Zulks is onder meer het geval indien: [...]

Het woord “kan” wijst op een discretionaire bevoegdheid van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om al dan niet verzoeker uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud. Bijgevolg dient het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn beslissing hieromtrent te motiveren indien toepassing wordt gemaakt van deze bepaling.

De bestreden beslissing bevat evenwel geen enkele motivering op dit punt, waardoor de formele motiveringsverplichting wordt geschonden. Hierover wordt bovendien het belang toegelicht van dergelijk onderhoud, zodoende dat het de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen toekomt om hierover uitgebreid te motiveren.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

[...]

Een schending dringt zich daarom op van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, samengelezen met artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet.

2. Door de verzoekende partij werd op 23 juli 2025 een volgend verzoek tot internationale bescherming ingediend.

Op 23 januari 2026 wordt de beslissing genomen door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat het volgend verzoek tot internationale bescherming moet worden afgewezen, nadat het dossier werd overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken op 9 januari 2026.

De rechtsgrondslag voor het nemen van de bestreden beslissing wordt door de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gezocht in artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel stelt dat na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang moet onderzoeken of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk, waartoe de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in casu heeft besloten door het nemen van de bestreden beslissing. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° van de Vreemdelingenwet, verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

De verzoekende partij betwist dat de bestreden beslissing rechtsgeldig werd genomen.

3. De verzoekende partij is het oneens met de redenen waarom het verzoek tot internationale bescherming eerder werd geweigerd.

De verzoekende partij legde hierom bijkomende verklaringen af in het kader van zijn volgend verzoek tot internationale bescherming. Andere mogelijkheden dan het afleggen van bijkomende verklaringen en het (eventueel) overmaken van bijkomende documenten heeft de verzoekende partij niet om de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te overtuigen dat zijn vluchtmotieven weldegelijk oprecht zijn.

Dit is ook hetgeen de verzoekende partij deed.

Het is vervolgens aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wanneer een verzoeker om internationale bescherming dergelijke verklaringen aflegt en documenten overmaakt, om deze zorgvuldig en onbevooroordeeld te onderzoeken. Een loutere verwijzing naar eerder genomen beslissingen kan niet als afdoende worden beschouwd. De mogelijkheid moet immers bestaan dat een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan worden hersteld door de nieuwe verklaringen en documenten die de verzoekende partij aflegt en voorbrengt.

De verzoekende partij is het daarom oneens dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de bijkomende verklaringen van de verzoekende partij onmiddellijk wegzet als ongeloofwaardig omdat ze in lijn liggen van de verklaringen tijdens het eerste verzoek tot internationale bescherming. Hierdoor wordt het de verzoekende partij onmogelijk gemaakt om alsnog aan te tonen dat zijn asielmotieven oprecht zijn.

De verzoekende partij houdt vast aan de eerdere asielmotieven, hetgeen erop wijst dat hij consistent is. Hetgeen hij verklaarde tijdens het volgend verzoek tot internationale bescherming ligt in lijn van de vorige verklaringen, net omdat de verzoekende partij wil benadrukken dat deze motieven oprecht zijn en hij een vrees heeft voor de Iraanse autoriteiten.

4. Door verzoeker werd tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt dat hij vreest voor zijn leven bij een terugkeer naar Irak.

Dit maken “nieuwe elementen” uit.

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: [...]

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19 (hierna: HvJ 10 juni 2021)) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van de richtlijn 2013/32/EU voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen.

[...]

De eerste fase toont dat er sprake is van “nieuwe elementen”, gelet op hetgeen verzoeker vermeld heeft tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

[...]

De kernvraag is derhalve of de “nieuwe elementen”, die in casu aanwezig zijn, kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt

Het oordeel hiertoe is niet zorgvuldig uitgevoerd in de bestreden beslissing.

Verzoeker heeft steeds een coherent kernrelaas aangehouden over zijn profiel en de aanleiding van zijn vrees: hij is een Iraakse soenniet van Koerdische origine, afkomstig uit Said Sadiq (Suleymaniyah, KAR), die zich engageerde in protesten tegen de overheid en in dat kader in 2017 en opnieuw in 2020 werd gearresteerd, verhoord en onder druk gezet, waarbij hij zwaar werd mishandeld en onder meer letsels opliep (waaronder een oogletsel) met medische gevolgen, waarna hij het land verliet op 23 augustus 2021 en via Turkije verder reisde naar Europa om uiteindelijk in België aan te komen en hier een eerste verzoek in te dienen op 4 november 2021.

Het Commissariaat-generaal erkent bovendien zelf dat in verzoekers dossier bijzondere procedurele noden werden vastgesteld naar aanleiding van een hersenletsel, zodat extra zorgvuldigheid geboden is bij de beoordeling van zijn verklaringen en de waardering van bewijs, zeker wanneer het gaat om gebeurtenissen die zich in de familiekring en in interactie met veiligheidsdiensten afspelen en waarbij een verzoeker niet altijd in staat is “perfecte” documentatie aan te reiken.

Het zesde verzoek is niet louter een herneming van “exact hetzelfde”, maar steunt op een concrete actualisering van de druk door de autoriteiten en de impact daarvan op de familie van verzoeker, gekoppeld aan een zwaar ingrijpende gebeurtenis: verzoeker verklaarde dat zijn zus A. in maart 2025 overleed nadat zij zichzelf in brand stak na een ruzie met een leerkracht die banden zou hebben met de overheid. Toen de familie een klacht wilde indienen, zou de politie expliciet hebben gezegd dat men verzoeker nog steeds zocht, en na de begrafenis zou de politie naar het huis van de familie zijn gekomen omdat men dacht dat verzoeker omwille van de begrafenis was teruggekeerd. Hij voegde daaraan toe dat zijn zussen vervolgens op de rechtbank werden ondervraagd over hem.

Dit geheel vormt een nieuw relaas dat rechtstreeks raakt aan de essentie of verzoeker nog steeds in het vizier staat van de autoriteiten: wanneer veiligheidsdiensten na jaren nog ter plaatse gaan, net rond een familiaal sleutelmoment, en wanneer familieleden in dat verband worden ondervraagd, is het niet ernstig om dit a priori als “zonder verband met verzoeker” af te doen zonder een inhoudelijke toetsing van de geloofwaardigheid en de context.

Het Commissariaat-generaal minimaliseert het nieuwe element door te stellen dat de videobeelden op de SD-kaart "slechts" een wagen van een veiligheidsdienst tonen die een huis bezoekt, en dat daaruit niet kan blijken om welke dienst het gaat, welk huis het is en waarom dit gebeurt. Deze redenering is te beperkt en miskent de samenhang die verzoeker wél heeft gegeven: de beelden dateren volgens de beslissing van 4 maart 2025, precies in de periode van de door verzoeker geschetste gebeurtenissen, en zij moeten samen gelezen worden met de verklaringen over het overlijden van zijn zus, de poging van de familie om klacht neer te leggen, en het daaropvolgende bezoek/onderzoek door de politie.

Het bewijsrecht in asielzaken vereist geen mathematische zekerheid. Het vereist dat de autoriteit de aanwijzingen en verklaringen in hun geheel beoordeelt en onderzoekt of zij, in het licht van het profiel en de eerdere problemen, een reële actualisering van de vrees kunnen ondersteunen.

Het Commissariaat-generaal stelt daarentegen een eis die in de praktijk neerkomt op een onmogelijkheid: verzoeker moet niet alleen aantonen dat veiligheidsdiensten een huis bezoeken (wat de beelden precies doen), maar ook de exacte identiteit van de dienst, de formele aanleiding en het volledige proces-verbaal, terwijl precies die informatie in dergelijke contexten doorgaans niet transparant wordt gemaakt aan betrokkenen.

Ook de omgang met de twee rechtbankdocumenten op de SD-kaart getuigt van een onzorgvuldige en te strikte benadering. Het Commissariaat-generaal wijst ze af met twee algemene argumenten: (i) Iraakse documenten zouden eenvoudig illegaal te verkrijgen zijn en (ii) de documenten dateren van 19 november 2025, terwijl verzoeker zijn zesde verzoek reeds indiende op 23 juli 2025.

Het eerste argument wordt in de bestreden beslissing als een bijna automatische minimalisering gebruikt, zonder dat concreet wordt gemotiveerd waarom deze stukken in het bijzonder ongeloofwaardig zijn, noch welke interne of externe verificatiepoging werd ondernomen, noch waarom de inhoudelijke consistentie met verzoekers verklaringen geen enkele bewijskracht kan hebben. Het tweede argument wordt eveneens te strikt toegepast: dat een document een latere datum draagt dan het indienen van een verzoek, sluit niet uit dat het betrekking heeft op feiten die eerder plaatsvonden of dat het pas later kon worden verkregen of doorgestuurd. Minstens had het Commissariaat-generaal hierover verduidelijking kunnen vragen en het element in zijn context kunnen beoordelen, in plaats van het zonder meer af te voeren alsof een tijdsaanduiding op zichzelf het bestaan van nieuwe feiten ontkracht.

Daarnaast stelt het Commissariaat-generaal dat het "niet inziet" waarom de Koerdische autoriteiten jaren na verzoekers vertrek nog op deze wijze naar hem op zoek zouden zijn. Net dat is echter de essentie van verzoekers actualisering: hij verklaart dat zijn activisme en de zaak rond de gebeurtenissen van 2020 hem blijven achtervolgen, dat zijn familie nog steeds wordt lastiggevallen en dat die druk in 2025 opnieuw zichtbaar werd in een concrete interventie bij de familie, gekoppeld aan ondervragingen.

Het is niet de taak van verzoeker om het motief van de autoriteiten psychologisch te "verklaren" op een wijze die de overheid overtuigt. Het is de taak van het Commissariaat-generaal om na te gaan of de aangevoerde feiten - ook al zijn ze indirect via familie - een plausibele aanwijzing vormen dat de aandacht van de autoriteiten niet is verdwenen. Door dit "ik zie niet in waarom" als doorslaggevend argument te gebruiken, vervangt het Commissariaat-generaal onderzoek door veronderstelling.

Voorts valt op dat de bestreden beslissing, na de niet-ontvankelijkheidsconclusie, uitgebreid ingaat op de algemene veiligheidssituatie en artikel 48/4, § 2, c) (Suleymaniyah) en besluit dat er geen reëel risico bestaat op ernstige schade door willekeurig geweld.

Verzoeker betwist niet dat de beoordeling van willekeurig geweld een eigen toetsing vereist, maar wijst erop dat zijn kernvrees niet beperkt is tot de algemene veiligheidssituatie. Zij draait om individuele vervolgingsrisico's in relatie tot (vermeende) oppositie/activisme en de aanhoudende belangstelling van de autoriteiten, waarvan de gebeurtenissen in 2025 net een actuele indicatie vormen. Door de nieuwe elementen over familiedruk, politiebezoek en ondervragingen af te doen als "zonder verband", en vervolgens te verschuiven naar algemene landeninformatie, wordt de individuele dimensie waarop artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet net focust onvoldoende ernstig genomen.

Verzoeker is voorts onvermogen. Hij heeft geen recht op het verrichten van arbeid. Hij heeft geen huisvesting in Irak, het land dat hij reeds jaren geleden verliet.

De verzoekende partij vreest hierdoor tevens in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Deze elementen werden door verweerder niet beoordeeld in de bestreden beslissing.

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op [...]

5. De verzoekende partij meent dat er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door hem zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

De verzoekende partij vraagt daarom dat er aanvullend onderzoek wordt gevoerd naar de aangehaalde elementen door de verzoekende partij, in het bijzonder dat de verzoekende partij de gelegenheid wordt geboden voor het verkrijgen van een persoonlijk onderhoud."

2.2. Verweerder legt op 27 juli 2026 een pleitnota neer, waarbij hij middels URL actuele landeninformatie betreffende de regio van herkomst van verzoeker, zijnde de provincie Suleymania, overmaakt.

2.3. Verzoeker legt op 28 juli 2026 een pleitnota neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:

"1. Screenshot video huis verzoeker.

2. Screenshots video situatie in Irak.

3. Screenshot overlijden oom verzoeker".

Beoordeling

1.

2.

3.1. Het beroep van verzoeker is gericht tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)" van de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 23 januari 2026, waarbij zijn zesde verzoek om internationale bescherming in België niet-ontvankelijk wordt verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° *juncto* artikel 57/6/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), omdat geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door verzoeker zijn voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3 van deze verordening bepaalt evenwel dat verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, onderworpen blijven aan Richtlijn 2013/32/EU. Aangezien verzoekers onderhavig zesde verzoek om internationale bescherming op 23 juli 2025 heeft ingediend, blijft de procedure betreffende de ontvankelijkheid van dit volgend verzoek beheerst door de Procedurerichtlijn en de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing. Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk.

4. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;

d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”

5. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal onderzoekt of nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker zijn voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij *“in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347”*. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten wordt het verzoek niet-ontvankelijk verklaard. De Raad moet bij de beoordeling van het voorliggende beroep dan ook nagaan of nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door verzoeker zijn voorgelegd en, zo ja, of deze de kans aanzienlijk groter maken dat hij voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling of als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt te worden erkend.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) heeft verduidelijkt dat de behandeling van volgende verzoeken in twee stappen verloopt. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, randnrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek aan een voorafgaand onderzoek onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, randnr. 44). Verder wordt elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming is overgelegd, beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening dient te worden gehouden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van richtlijn 2011/95/EU (HvJ 10 juni 2021, randnr. 44). De beoordeling van de bewijzen die worden overgelegd ter staving van een verzoek om internationale bescherming mag niet verschillend zijn naargelang het gaat om een eerste verzoek of een volgend verzoek. De asielinstanties zijn gehouden samen te werken met een verzoeker bij de beoordeling van de relevante elementen van diens volgend verzoek als de verzoeker ter staving van dat verzoek documenten overlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld (HvJ 10 juni 2021, randnr. 63). Aldus betekent het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd of dat er geen objectief verifieerbare bron is, niet automatisch dat dit geen nieuw element of nieuwe bevinding is (HvJ 10 juni 2021, randnr. 54).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, randnr. 37).

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans mutatis mutandis werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin

aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

6. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van Europese Unie worden geschonden, dient erop gewezen dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal – en de Raad – in deze beperkt is tot de beoordeling of onderhavig verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

7. Wat betreft de beoordeling van bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoeker wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende overwogen:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Uit de door u voorgelegde stukken was immers gebleken dat u een hersenletsel opliep.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werden u genoeg pauzes en mogelijkheden aangeboden om uw wensen hieromtrent aan te halen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige, zesde, procedure.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat bijzondere procedurele noden werden vastgesteld naar aanleiding van een hersenletsel, zodat extra zorgvuldigheid geboden is bij de beoordeling van zijn verklaringen en de waardering van bewijs. Hij laat echter na uit te werken op welke wijze hij niet in staat zou zijn geweest om zijn rechten in het kader van de procedure te doen respecteren of om aan zijn verplichtingen te kunnen voldoen, noch welke (andere) maatregelen hiertoe dan wel genomen hadden moeten of kunnen worden.

8. Verzoeker voert de schending aan van *“artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, samengelezen met artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet”*. Hij hekelt dat de bestreden beslissing geen motivering bevat over de beslissing om hem niet uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud.

De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer :

[...]

3° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen.”.

Verzoeker voegt een voorwaarde toe aan de wet waar hij meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn beslissing die te motiveren waarom toepassing wordt gemaakt van voormelde bepaling.

Uit het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) het huidig volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker heeft geregistreerd en verklaringen heeft afgenomen met betrekking tot zijn identiteit, reisweg en zijn asielmotieven (verklaring volgend verzoek van 7 januari 2026). Aldus blijkt dat verzoeker zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidig volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de DVZ werden meegedeeld. Verzoeker laat in het verzoekschrift na om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

Gelet op wat voorafgaat kan geen schending van “*artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, samengelezen met artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet*” worden aangenomen.

9. Waar verzoeker in het kader van zijn onderhavig zesde beschermingsverzoek verklaart dat de Koerdische autoriteiten nog steeds naar hem op zoek zijn, stelt de Raad vast dat verzoekers relaas steunt op de problemen die reeds werden beoordeeld door de commissaris-generaal in het kader van zijn vijf eerdere verzoeken om internationale bescherming.

In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam verweerder op 30 juni 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien verzoeker niet aannemelijk kon maken dat de Koerdische autoriteiten hem werkelijk in het vizier hadden. Evenmin kon verzoeker aantonen een verhoogd risico te lopen om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in zijn provincie van herkomst, Suleymaniyah. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd bij arrest nr. 282 001 van 15 december 2022. Verzoeker ging niet in cassatieberoep.

Verzoekers tweede verzoek werd vervolgens op 28 maart 2023 niet-ontvankelijk verklaard door verweerder aangezien verzoeker geen bijkomende inhoudelijke verklaringen aflegde, hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aanbracht die betrekking hadden op zijn verzoek en verzoeker zich louter beperkte tot een verwijzing naar asielmotieven die hij in het verleden had uiteengezet. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

In het kader van verzoekers derde verzoek om internationale bescherming nam verweerder op 16 augustus 2023 een beslissing niet-ontvankelijk verzoek. Verzoeker greep terug naar dezelfde elementen als deze aangehaald in het kader van zijn voorgaande verzoeken, met name zijn vrees voor vervolging door de Koerdische autoriteiten omwille van zijn activisme. De door verzoeker bijgebrachte documenten konden niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

In het kader van zijn vierde verzoek nam verweerder op 30 november 2023 een beslissing niet-ontvankelijk verzoek. Verzoeker verwees opnieuw naar zijn vrees voor vervolging door de Koerdische autoriteiten omwille van zijn activisme en de door hem bijgebrachte documenten konden niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor het bekomen van internationale bescherming. Verzoekers beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 307 981 van 7 juni 2024. Verzoeker ging niet in cassatieberoep.

Verzoekers vijfde verzoek werd door verweerder op 11 september 2024 niet-ontvankelijk verklaard, aangezien verzoeker zich beperkte tot een herhaling van elementen die hij in het verleden aanhaalde en die op geen enkel moment tot de conclusie konden leiden dat hij nood had aan internationale bescherming. De Raad verwierp verzoekers beroep tegen deze beslissing bij arrest nr. 329 525 van 9 juli 2025. Verzoeker ging niet in cassatieberoep.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoeker “*in aanmerking komen voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347*”. Verzoeker kan onderhavig beroep dan ook niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen de eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

10. Op 23 juli 2025 diende verzoeker een zesde verzoek om internationale bescherming in. In navolging van verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker naar aanleiding van onderhavig zesde verzoek bijkomende verklaringen heeft afgelegd die voortbouwen op het relaas en de motieven die reeds in het kader van verzoekers vorige verzoeken werden uiteengezet, met name zijn vrees voor vervolging door de Koerdische autoriteiten omwille van zijn activisme.

Verzoeker oppert in het verzoekschrift dat zijn zesde verzoek geen loutere herneming uitmaakt, maar een concrete actualisering van de druk door de autoriteiten en de impact daarvan op de familie van verzoeker, gekoppeld aan een zwaar ingrijpende gebeurtenis. Evenwel kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek louter bijkomende verklaringen heeft afgelegd en stukken heeft bijgebracht die volledig in het verlengde liggen van het relaas dat hij verklaarde in het kader van zijn vijf eerdere verzoeken om internationale bescherming.

De stukken die verzoeker in het kader van zijn onderhavig zesde verzoek heeft bijgebracht kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag niet wijzigen.

Verzoeker legde in de loop van de administratieve procedure een SD-kaart neer met, volgens verzoekers verklaringen, videobeelden van het bezoek van de politie en twee documenten betreffende de ondervraging van zijn zussen bij de rechtbank. Daarnaast staan er ook foto's van een vrouw met brandwonden in het ziekenhuis op de SD-kaart.

Blijkens de motivering in de bestreden beslissing wordt door verweerder vastgesteld dat de videobeelden, die dateren van 4 maart 2025, louter een wagen van een veiligheidsdienst tonen met leden van een veiligheidsdienst die een huis bezoeken en die enkele mensen uit het huis spreken. Er kan geen enkel verband met verzoekers persoon worden vastgesteld, noch kan er uit deze beelden worden afgeleid om welke veiligheidsdienst het gaat, welk huis wordt bezocht, welke mensen er worden aangesproken en om welke redenen deze gebeurtenis plaatsvindt. Verzoeker wijst in het verzoekschrift op de samenhang van zijn verklaringen met de beelden en op het feit dat de beelden zich situeren in de periode van de door hem geschetste gebeurtenissen, maar dit kan niet volstaan om de beperkte bewijswaarde van deze beelden in een ander daglicht te plaatsen. Deze beelden, zoals omschreven en beschreven door verweerder en in die mate niet betwist door verzoeker, kunnen niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Wat betreft de documenten van de rechtbank op de SD-kaart wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn, wat de bewijswaarde ervan ondermijnt. Daarnaast betreffen deze documenten louter scans en dateren ze van 19 november 2025, terwijl verzoeker onderhavig verzoek reeds indiende op 23 juli 2025. Verzoeker maakt niet aannemelijk waarom de Koerdische autoriteiten nog steeds op zoek zouden zijn naar hem, jaren nadat hij het land verliet. Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan het tegenspreken van de voormelde vaststellingen en het benadrukken van de bewijswaarde van de door hem bijgebrachte stukken. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat de documenten die verzoeker in het kader van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming neerlegde, evenzeer onvoldoende garanties boden op het vlak van authenticiteit.

Wat de dood van verzoekers zus betreft en de documenten die hij hieromtrent voorlegt kan geen concreet verband met verzoekers persoon en relaas worden vastgesteld. Verzoeker toont geenszins aan dat de dood van zijn zus verband houdt met de door hem voorgehouden, doch ongeloofwaardig bevonden, vrees voor vervolging door de Koerdische autoriteiten omwille van zijn activisme.

Verzoeker legt bij de pleitnota van 28 juli 2026 bijkomende stukken neer, met name een screenshot van de video van zijn huis (stuk 1), screenshots van een video inzake de situatie in Irak (stuk 2) en een screenshot met betrekking tot het overlijden van zijn oom (stuk 3).

Wat betreft de screenshot inzake verzoekers woning kan slechts worden vastgesteld dat dit een screenshot van een videobeeld van de buitenkant van een woning betreft, maar kan hieruit geenszins blijken dat het om verzoekers woning gaat. Evenmin kan uit deze loutere screenshot worden afgeleid met welke reden een groep personen voor de gevel van deze woning staat, noch of deze groep mannen tot de veiligheidsdiensten behoren, laat staan dat deze op zoek zouden zijn naar verzoeker. Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat het screenshot de datum 4 maart 2025 weergeeft en dus – in tegenstelling tot wat in de pleitnota wordt gesteld – dateert van voor de bestreden beslissing van 23 januari 2026.

De drie screenshots over de actuele veiligheidssituatie in Irak betreffen beelden van een stedelijke omgeving en gebouwen waarop grote rookpluimen te zien zijn. Hieruit kan geenszins worden afgeleid waar, wanneer of in welke context deze beelden zijn genomen. Verzoeker toont geen verband met zijn persoon of persoonlijke situatie aan.

Wat betreft het screenshot met betrekking tot het overlijden van verzoekers oom toont verzoeker geen (familie)band aan tussen hemzelf en de persoon op het beeld. Evenmin kan uit deze screenshot, die afkomstig is van de sociale media van een nieuwsnetwerk, blijken dat deze persoon overleden is. Hoe dan ook, verzoeker beweert dat dit overlijden een ernstige impact op zijn mentale toestand heeft, maar laat na enig attest ter adstructie van zijn mentale/psychologische toestand bij te brengen. Verzoeker maakt

geenszins aannemelijk dat hij omwille van het overlijden van deze persoon na een beweerd ongeval op 27 juli 2026 een nood aan internationale bescherming zou hebben in geval van terugkeer naar Irak.

De door verzoeker bij zijn pleitnota neergelegde screenshots kunnen dan ook niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming.

11. In tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift poneert, toont hij geenszins *in concreto* aan dat hij bij terugkeer naar Irak zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, laat staan dat dit het gevolg zou zijn van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

12. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347 betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de update van de landeninformatie en analyse bijgebracht door verweerder middels pleitnota van 27 juli 2026, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Suleymaniyah geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg stelt de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet en zijn verzoekers verwijzingen naar zijn activisme in dit verband niet dienstig.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De drie screenshots over de actuele veiligheidssituatie in Irak (stuk 2, neergelegd bij pleitnota van 28 juli 2026) betreffen beelden waarop grote rookpluimen te zien zijn, maar hieruit kan niet blijken waar, wanneer of in welke context deze beelden zijn genomen. Dergelijke screenshots kunnen de omstandige motivering van verweerder inzake de veiligheidssituatie in Suleymaniyah geenszins weerleggen. De recente Britse reisadviezen, middels URL bijgebracht in verzoekers pleitnota, is bestemd voor reislustige Britten en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker.

13. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op eenendertig juli tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

W. MULS